

4. neděle adventní B

*Byl jsem s tebou ve všem, cos podnikal.
Popřeji mu pokoj ode všech jeho nepřátel.
(2 Sam 7,9.11)*

První čtení

2. Samuelova 7,1-5.8b-12.14.16

Když se usadil král David ve svém paláci a Hospodin mu popřál pokoj od všech okolních nepřátel, pravil král proroku Nátanovi: "Podívej se, já bydlím v domě z cedrů, zatímco Boží archa přebývá uprostřed stanových pláten." Nátan odpověděl králi: "Jdi a splň všechny záměry, které máš v srdci, vždyť Hospodin je s tebou!" Ale v oné noci ozvalo se Hospodinovo slovo k Nátanovi: "Jdi a řekni mému služebníku Davidovi: Tak praví Hospodin: Ty mi chceš vystavět dům, kde bych bydlel? Já jsem tě vzal z pastviny od ovcí, abys byl vládcem nad mým izraelským lidem, a byl jsem s tebou ve všem, cos podnikal, vyhubil jsem před tebou všechny tvé nepřátele. Zjednám ti veliké jméno, jaké mají ti největší na zemi. Určím svému izraelskému lidu místo, zasadím ho tam a bude tam bydlet. Nebude se už děsit a lidé oddaní zločinu se neodváží ho sužovat jako dříve, v dobách, kdy jsem ustanovil nad svým izraelským lidem soudce. Popřeji mu pokoj ode všech jeho nepřátel. Hospodin ti oznamuje, že vystaví dům tobě. Až se naplní tvé dny a uložíš se ke svým otcům, vzbudím po tobě potomstvo, které vzejde z tvých útrob, a upevním jeho království. Já mu budu otcem a on mi bude synem. Tvůj dům a tvé království potrvá přede mnou navěky, tvůj trůn bude pevný navždy."

Druhé čtení

Římanům 16,25-27

(Bratři a sestry!) Bůh vás může utvrdit, (abyste žili) podle evangelia, jak jsem vám ho hlásal, a podle kázání o Ježíši Kristu. Bylo vám zjeveno toto tajemství, které bylo skryté od věčných časů, ale nyní je zřejmé předpověďmi Písma na příkaz věčného Boha a oznámeno všem národům, aby ho vírou poslušně přijaly. A proto Bohu, který jediný je moudrý, buď skrze Ježíše Krista sláva na věčné věky. Amen.

Anděl Gabriel byl poslán od Boha do galilejského města, které se jmenuje Nazaret, k panně zasnoubené s mužem jménem Josef z Davidova rodu a ta panna se jmenovala Maria. Anděl k ní vešel a řekl: "Bud' zdráva, milostiplná! Pán s tebou!" Když to slyšela, ulekla se a uvažovala, co má ten pozdrav znamenat. Anděl jí řekl: "Neboj se, Maria, neboť jsi našla milost u Boha. Počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš. Bude veliký a bude nazván Synem Nejvyššího. Pán Bůh mu dá trůn jeho předka Davida, bude kralovat nad Jakubovým rodem navěky a jeho království nebude mít konce." Maria řekla andělovi: "Jak se to stane? Vždyť muže nepoznávám." Anděl jí odpověděl: "Duch svatý sestoupí na tebe a moc Nejvyššího tě zastíní. Proto také dítě bude nazváno svaté, Syn Boží. I tvoje příbuzná Alžběta počala ve svém stáří syna a je už v šestém měsíci, ačkoli byla považována za neplodnou. Vždyť u Boha není nic nemožného." Maria řekla: "Jsem služebnice Páně; ať se mi stane podle tvého slova." A anděl od ní odešel.

K zamyšlení

Naše lidské chápání jen stěží pochopí, že zvěstování Páně, tato důležitá událost, byla zvěstována skrytým způsobem jednoduché ženě z lidu. Detaily o zvěstování Panně Marii budeme v textu hledat zbytečně. Pokud se ale povzneseme nad křehkou dimenzi textu, pocítíme, jak se v tomto setkání spojila nebesa a země.

Maria stojí na jednu stranu v řadě velkých Biblických žen jako byla Sára, Rebeka, Ráchel, Anna a v neposlední řadě i její sestřenice Alžběta, v jejichž životech se znovu a znovu opakuje to, že u Boha není nic nemožného. Mezi zoufalstvím a nadějí prosily a očekávaly děti. Skrze každou z nich jako příklad daroval Bůh naději celému lidstvu. Budoucnost a zaslíbení.

Na druhou stranu se u Marie jedná o zcela jiný obsah povolání. U ní není středem dlouho očekávané mateřství, ale její Ano něčemu úplně novému, které zcela nečekaně vešlo do jejího života a zkrížilo její životní plány. V ní se mělo stát skutečností ten příslib, který obdržel král David, v ní se měla stát konečně platnou a nepřekonatelnou Boží nabídkou vykoupení. Jméno zvěstovaného dítěte (Ježíš) a jeho titul (Syn Nejvyššího) jsou znamením od nepanšti přislíbeného Mesiáše. Příchod zcela nečekaného a nepochopitelného Marii nejprve zcela vyděsí a znejistí. ("Jak se to stane..."), ale ihned následuje víra, důvěra a přijetí Božího plánu.

Bůh nepotřebuje pro naplnění svého příslibu žádné velké prostředky vnější lidské moci. Ale potřebuje nutně to "ano" od člověka, kterého pro tento úkol vybral. Teprve Mariino ano umožnilo, aby se Boží Syn stal člověkem, aby mezi námi žil a všem lidem nabídl spásu. Tím je vyjádřen základní aspekt dějin mezi Bohem a člověkem, který velmi často bývá přehlížen: Bůh, který dal lidem svobodnou vůli, respektuje důsledky tohoto jednání. Nemůže a nechce se povznést nad lidským "ne".

Jak v každém z nás Bůh působí je rozdílné. Jedno je jisté: Bůh nám nabízí situace, které kříží naše plány a naše představy. Když se tím ale budeme opravdově zabývat, když se odhodláme výzvám našeho života, které nás potkají, říkat opravdově "ano", může Bůh nechat růst to nové. V bezmocnosti Ježíšova narození můžeme rozpoznat Boží sílu a velikost tehdy, když přijmeme slabost, nemohoucnost a bezmocnost v našem životě.